

ναι πᾶσαν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἀσχολίας τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου. Αἱ γυναῖκες τῶν Ἰαπώνων, τὴν σήμερον τοῦλάχιστον, πρὸς πάντα τὰ βιωτικά ζητήματα μένουσι ξένοι, ἀποφεύγουσι μετὰ φόβου οἰονδήποτε νεωτερισμόν, ἢ μετ' ἀγανα-

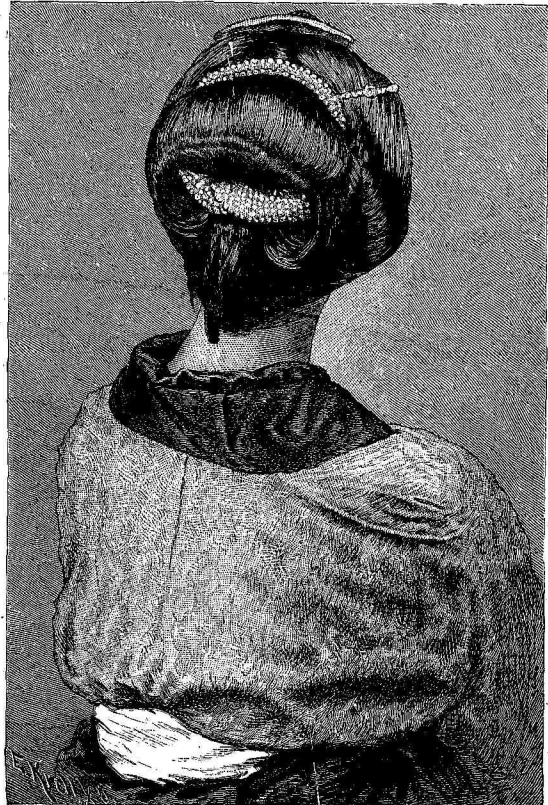
ΙΑΠΩΝΙΣ ΜΗΤΗΡ.

κύκλον, ἐν ᾧ ἐκπαλαί ἐκινουῦντο, οἱ μόνοι τῶν δὲ πόδι, ὅλαι τῶν αἰ προσπάθειαι συγκεντροῦνται εἰς δύο τινά, πρῶτον εἰς τὸ ν' ἀρέσκωσιν εἰς τὸν ἄνδρα, καὶ δεύτερον δι' ὅλων τῶν δυνάμεών των νὰ ἐργασθῶσι καὶ νὰ μεριμνήσωσι περὶ τῆς εὐεξίας τῶν τέκνων των.

Εἶνε περιττὸν πλέον νὰ τονισθῇ, ὅτι ἡ τελευταία αὕτη ιδιότης τῶν Ἰαπωνίδων ἀποτελεῖ ἀληθῶς ἀνεκτίμητον προτέρημα τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν Ἰαπώνων. Ἡ στοργὴ τῶν γονέων καὶ ἰδίᾳ τῆς μητρὸς πρὸς τὸ τέκνον, ἢ ἀφοσίωσις τούτου πρὸς τοὺς γεννητορας καὶ ἰδίᾳ πάλιν πρὸς τὴν μητέρα, προκαλεῖ πολλάκις τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν συγκίνησιν τοῦ ξένου. Ἡ ἀρετὴ αὕτη, ὅφ' ὅλας τῆς τὰς φάσεις, ἐξυμνεῖται καὶ ἐγκωμιάζεται ἐν δημῶδεσι διηγήμασι καὶ ἐν θεατρικαῖς παραστάσεσι, καίτοι δὲ ἀφ' ἐτέρου δὲν δύναται τις ν' ἀρνηθῇ τὴν πολλάκις ἐπικρατοῦσαν Ἰαπωνικὴν ἐπιπολαιότητα, ἡ λαὸς ὅμως ὅπωςδήποτε φαίνεται ἀληθῶς ἐμφορούμενος ὑπο τῆς ἀρετῆς ταύτης. Οὕτω π. χ. μεταξὺ τῶν μᾶλλον διαδεδομένων καὶ προσφιλῶν φιλολογικῶν προϊόντων συγκαταλέγεται καὶ βιβλίον τι, τὸ ὁποῖον ἐν εἰκοσι καὶ τέσσαρσι διηγήμασιν ἐκθειάζει εὐγνώμονας υἱούς, ποικιλο-

τρόπως ἐκδηλώσαντας τὴν πρὸς τὰς μητέρας τῶν στοργὴν καὶ ἀφοσίωσιν.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας τῶν τὰ τέκνα τρέ-

ΚΟΜΜΩΣΙΣ ΙΑΠΩΝΙΑΟΣ.

φονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν μητέρων των, αὐτὸς δὲ ὁ τρόπος, καθ' ὃν τρέφεται ὅλον τὸ ἔθνος, ἐπιβάλλει τὴν ἀποφυγὴν ζωικοῦ γάλακτος, διότι οἱ Ἰάπωνες ἐν γένει αἰσθάνονται ἀποστροφὴν πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς τροφῆς, ἐπομένως δὲ οὔτε γαλακτοφόρα ζῷα τρέφουσιν. Ὅμοιος δὲ πᾶσα Ἰαπωνίς τὸ θεωρεῖ ἀποτρόπαιον νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ τέκνον τῆς εἰς τροφόν, ἥτις ἄλλως εἶνε καὶ δυσεῦρετος, ἐπειδὴ ἐκάστη μήτηρ φροντίζει περὶ τοῦ ἰδίου τῆς τέκνου καὶ δὲν ἔχει ὕλην θρεπτικὴν, δυναμένην ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ μητρικὸν γάλα. Ἐντεῦθεν καθίσταται εὐεξήγητον, διὰ τί πολλάκις ἐν Ἰαπωνίᾳ μία μήτηρ θηλάζει τὸ τέκνον τῆς μέχρι τοῦ πέμπτου ἔτους, ἀσήμαντον δὲ

ΤΕΙΟΠΟΣΙΑ.

θεωρεῖ τὴν ἐπὶ τρία ἔτη ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον συσφίγγονται ἀδιαρρήτως οἱ δεσμοὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς στοργῆς μεταξὺ μητρὸς καὶ τέκνων, ἰδίᾳ δὲ τῶν υἱῶν, οἱ ὅποιοι ἀφοσιοῦνται πρὸς τὰς μητέρας των μέχρι βαθυτάτου γήρατος. Πολλάκις ὁ υἱὸς πρῶτιστον τῶν καθηκόντων του θεωρεῖ τὴν πρὸς τὴν μητέρα στοργὴν, ὡς ἐκ τούτου δὲ οὐχὶ σπανίως συμβαίνει αἱ πρεσβύτεραι γυναῖκες, ὅχι μόνον νὰ ζῶσι τὸ λοιπὸν τοῦ βίου